

Sygn. akt III Kp 1028/13

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej – Mieczysław Śledź

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu z dnia 20 czerwca 2013 r. (data wpływu) sygn. akt Ap V Ds. 56/11 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **G. G.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **3 października 2013 r.**, tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt II Kp 278/13 wobec **G. G.**, syna W.i E.z domu S., urodzonego w dniu (...)we W.

podejrzanego o to, że:

I. w okresie od listopada 1999 r do grudnia 2000r. we W., J. i innych miejscowościach, działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z T. D. w celu osiągnięcia znacznych korzyści majątkowych, czyniąc sobie stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii brał udział w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej i środków odurzających w postaci nie mniej niż 50 kilogramów amfetaminy o wartości łącznej nie mniejszej niż 350.000zł i nie mniej niż 150 kilogramów marihuany o wartości łącznej nie mniejszej niż 1.950.000 zł, w ten sposób, że wielokrotnie odbierał od M. B. wyżej wymienione substancje psychotropowe i środki odurzające w ilościach nie mniejszych niż 3 kilogramy każdorazowo, a następnie zbył innym nieustalonym dotychczas osobom,

- t. j. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2013 roku, sygn. akt II Kp 278/13 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia zastosował wobec G. G. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania.

Sąd Okręgowy uznał, że fakt popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa jest w znacznym stopniu uprawdopodobniony zebranych w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności za jego sprawstwem przemawiają wyniki oględzin, okazań, zabezpieczone dowody rzeczowe, wyjaśnienia współpodejrzanych.

Jak wynika z akt sprawy, w toku dotychczas przeprowadzonego postępowania przygotowawczego wykonano szereg czynności zarówno w sferze zbierania dowodów osobowych, jak i materialnych. Z uwagi jednak na wielość czynności procesowych, które należy w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego.

W dalszym ciągu zachodzi m.in. konieczność dokonania ustaleń dotyczących źródeł dochodu podejrzanych, przesłuchania dalszych świadków, uzyskania materiałów w ramach międzynarodowej pomocy prawnej.

W ocenie Sądu Okręgowego w dalszym ciągu istnieją w rozpoznawanej sprawie przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania, określone w art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k.

Popęlnienie zarzucanego podejrzanemu przestępstwa zostało w znacznym stopniu uprawdopodobnione w wyniku dotychczas zebranego materiału dowodowego. Już samoistną przesłankę stosowania tego środka wynikającą z art. 258 § 2 k.p.k. stanowi charakter stawianego podejrzanemu zarzutu oraz grożąca mu wysoka kara pozbawienia wolności. Podejrzany pozostaje pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat 12. Okoliczność ta, zgodnie z dominującymi aktualnie poglądami judykatury, przy spełnieniu warunków, o których mowa w art. 249 § 1 i art. 257 § 1 k.p.k. i przy braku przesłanek negatywnych określonych w art. 259 § 1 i 2 k.p.k., stanowi samodzielną przesłankę szczególną stosowania tego środka zapobiegawczego (por. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 19 stycznia 2012r., I KZP 18/11, OSNKW 2012/1/1, LEX nr 1102081, Biul.SN 2012/1/12). Grożąca podejrzanemu surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż przebywając na wolności może on utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności ukrywać się przed organami ścigania.

Podkreślić również należy, że popełnienia zarzucanego mu czynu podejrzany miał się dopuścić działając wspólnie i w porozumieniu z dobrze znanymi mu osobami, co może rzutować na jego zachowania procesowe, w tym na podejmowanie przez niego działań mających na celu destabilizowanie toczącego się postępowania. Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu pozostaje również wcześniejsza karalność podejrzanego.

W świetle dokonanych ustaleń, zdaniem Sądu Okręgowego, jedynie przedłużenie wobec G. G. najsurowszego ze środków zapobiegawczych, jakim jest tymczasowe aresztowanie, na okres kolejnych trzech miesięcy, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego.

Sąd Okręgowy nie stwierdził w przypadku podejrzanego warunków uzasadniających odstąpienie od stosowania tymczasowego aresztowania, opisanych w art. 259 § 1 k.p.k.

Z uwagi zatem na fakt, iż postępowania karnego nie można było ukończyć w terminie określonym w art. 263 § 1 k.p.k., a także powody wskazane powyżej, orzeczono jak w sentencji.